हितायाचे बर्लि हरेत्" छ०। वैदि धन्वनिर चैत्यो भवति तदा ब्रह्माणनम्न चान्तरा पुरोड़िता-यार्घे बन्तिं इरेत् प्ररोहिताय नम इति ततो धन्वनरये नम इति । धन्वनारी विदेशस्ये त्ययं विशेषः धन्वनारेश्व प्ररोहिनस चैतः पिग्दः दितीयो दूतस्य"। ना० हण् चे त्यविहार ५० चैयखेर विहारोहत । जिनग्दहे हेन । चेत्र न वि-द्रण् चिलमेन खार्थे कण्या। १देवना छे (देउल) श्रस्ते मेदि॰ श्रुद्धभिक्त्वे पु॰ धवर्षाचलभेदे पु॰ तिका॰ कुचपर्कातशब्दे ११२१ए॰ दर्शिते विष्णु पु॰वाका "गामेट्यैव चन्द्रको त्यात चैत्र इति पाठानरदर्भनात् तिकार्खोक्तिः समझसा । चित्रायां भवः अण् । वृधस्य कनतभेदिनताबागर्भजे ५ नुषपुत्रभेदे पु॰ ब्रह्मवै॰ पा॰ कः। चित्रानचत्रयुक्ता पौर्णमासी खण् डीप् चैत्री-साबिन् मासे पुनरण्। चित्रानचत्रयुक्तपौणमासी युक्त मदुपबन्तिते वा ६चान्द्रे मासि वाईसाखे अवर्षभेदे दतवाभूते चार्मां मीनस्यरिव धरीरचेत्र च काति कशब १ १८४ ८ ४० इस्त्रम् । चित्रायां भवः खण्। १॰ चित्रानच्छजाते लि॰ स्तियान्तु तथाणी जुन्। चित्रा चित्राजातायां स्तियां स्ती चित्राध्य हिण्यम् । खार्थं क तत्रार्थं गब्रताः । "फाल्गुनं वाय चैत्रं वा मार्च प्रति यथावसम्" मतुः । "मीनादिस्यो रविर्वेषा-मारसाः प्रथमचा । भवेत् ते अवहे चान्द्रमासाचै वाद्या हादशः सृताः" व्यासः "चैत्रे मदोक्यादिनी?" उदा॰त॰। च त्ररष्ठ न॰ चित्ररखेन गम्बर्वेण निर्देत्तम् खण् । १क्वनेर-स्रोद्यान समरः। "बभी वल्गुजनाकीर्या वनं चेत्ररयं वया" इरिव० १२४ छ । "एकीययौ चैत्ररथपदेशान्" रचः रसनिभेदे प्र "साविचितमभिष्यन" तथा चैत्ररथं सनिम्" भा॰ चा॰ ८३ष॰। चैतरघेः यशवि दोरपत्मम् स्ती चण् सीप्। ११ शशविन्ही: सतायां स्त्री ''मान्वातु-र्युवनात्रस्य विनोकीविजयी सतः। तस्य चैवरयी भार्या गमनिन्दोःसतारमवत्' इरिव १२ अ । चित्ररयं गन्तर्वः मधिकत्य क्रतोष्ट्रन्यः चया । ११भारतपर्व्यानगितेऽवानर-पर्वभेदे न विसर्ययव्दे टग्रम्। "तथा चैत्ररथ" देखाः पाञ्चान्याच सर्वंतरम् भा• चा॰ १० छ० चवा न्तर्पर्वाकौ।

चैत्ररिध प्र॰ चित्ररथस उपरुप्तस्थापत्तम् अस्। उपरुप्त चित्ररथसापत्ते प्रशावन्दी ऋषे "ततः प्रस्तिनिकान् वै उपरु:सोउप्तमात्राजम्। जन्नो चित्ररवस्तस्य प्रतः कम्बेभिरन्तितः। सामीत् चैत्ररिविशैरी यज्वा विषुत्त दिच्चाः। प्रशक्तिदुः परं दृत्तं राजभैर्यां समन्तितः" इरिव० १७२०।

चैत्ररथ्य न॰ चैत्ररथमेव खार्थे ध्यञ् । चैत्ररथके "मानसे चैत्ररथ्ये च स रेमे रामया रतः" माग॰२।१२।३८ छ॰। चैत्रमख पु॰ चैत्रे कर्तव्यो मख इव महोत्स्वः । चैत्रमासे

मदनत्रयोदग्यादिकर्त्तव्ये वसनोत्सवे हेमच॰।

च तायगा पंद्वी चित्रस गोतापत्यम् नडा॰फक्। १ चित्रस्य गोतापत्ये । चित्रेण निर्देत्ताद् पद्या॰फक्। २ चित्र-निर्देत्तादौ ति॰।

चैचावली स्ती चैते वावितः सस्यक् वितरत कीए।
चैत्रपौर्यामास्यां तिकाः। "चैतावल्याः परे ऽिष या"
ति॰ त॰। "चैतावलो मदनत्रयोदगीत्रपरे तस्यामेय
सदनप्रजाविधानासस्यास्यालयाः।

चैतिक प्रवितानचात्रयुक्ता पौर्णमासी साऽस्थित् भासे पचे ठक्। चैत्रमासे खमरः।

चै तिन् ए॰ चैनी विद्यतेऽस्मिन् वीद्या॰ रिन । चैन मारे राजनि॰ । तन चैनिरित्यपि तन वा॰ रञ्।

चैती स्ती चित्रानचत्रयुक्ता पौर्णे मासी ख्रेस होष्। चित्रानचत्रयुक्तायां पौर्णे मास्यां सा हि चैत्रमासे एक भवित योग्यत्वात् कार्त्तिकशब्दे १८८८ ए॰ दश्रीम् ''चैत्रां हि पौर्णे मास्यां त तव दीचा भविष्यति"भा॰ खान्व॰ ७२८० । "चैत्रां वा मार्गशीष्त्रां वा सेना-

योगः प्रशस्ति'' भा० शा० १०० च० ।

चैदिस एं ति॰ चे दिहेशे भवः काम्या॰ ठञ् ठिठ् वा

द्रिदित्। चे दिहेशभवे स्तियां त ठिक की प् जिठि-टाप्।
चैदा ए० चे दीनां जनपदानां राजा प्राञ्च। श्रीश्रापाने।

''क्रुइस चैदां प्रति'' ''त्वया विषक्ततसैदाः'' भाषः।

चै क्तित एंस्ती॰ चिनितायाः तद्याभिकायाः स्तिया अपलम्

"बब्बङ्घास्यो नदीनात्त्रपीध्यक्तत्तामिकास्यः" पा॰ खण् । विन्तितानामिकायाः स्तिया खपत्ते। विन्तायुक्तायाः स्तिया खपत्ये त ढक्। चैन्तितैय इत्वेव।

चैल ति॰ चे बस्रेटम् चर्ष श्वद्धसम्बन्धिन स्वार्धः स्वतः । रचे वे वद्धो चे (चै) बाग्रकसन् दे द्रष्ट्रम् । 'चै वकम्बन्ध-वेस्सानि विचित्राचि सङ्गानि च" भा॰ खा॰ १२८वः। "प्रदीप्तमिव चैवान् कद्धां न बन्यजेत्" भा॰ य॰ १८६वः।

व लिकि पु॰ चे बबस्य रे रास्त्र रूज्। जीवबनामधी तह